

สรุปหลักกฎหมายจากคำวินิจฉัยชี้ขาด

ความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

คำวินิจฉัย ปี ๒๕๔๙ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ (ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๓)

คำวินิจฉัยที่ วค ๔/๒๕๔๙ เรื่อง เจ้าหน้าที่ของเทศบาล ไม่นำเงินค่าน้ำประปาที่จัดเก็บได้ส่งเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาล

ประเด็นวินิจฉัย

- ลูกจ้างชั่วคราวถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลังฯ
- พฤติการณ์ถือเป็นการจงใจละเว้นไม่นำเงินส่งตามระเบียบ

คำวินิจฉัย

ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลังฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดองค์ประกอบความผิดไว้ ๕ ประการ คือ ๑.ผู้กระทำให้เป็นเจ้าหน้าที่ ๒. มีหน้าที่นำเงินส่ง ๓. ไม่นำเงินรับผิดชอบส่งหรือฝาก ๔. ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด และ ๕.กระทำโดยจงใจ

คู่กรณีเป็นลูกจ้างชั่วคราว สังกัดเทศบาล ตำแหน่งพนักงานมาตรวัดน้ำ ซึ่งเป็นพนักงานของหน่วยรับตรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ การที่คู่กรณีฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐที่กำหนดโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ข้อ ๑๑ แม้จะอ้างในความเข้าใจว่าต้องส่งเงินรายได้ค่าน้ำประปา เมื่อเก็บเงินครบทั้งเล่มตามใบเสร็จรับเงินแต่ละฉบับก็ตาม แต่คู่กรณีก็ได้จัดเก็บเงินค่าน้ำประปา ตามใบเสร็จของเทศบาลไปแล้วถึง ๒๔ เล่ม เป็นระยะเวลาถึง ๕ เดือนรวมเป็นเงินจำนวน ๓๘,๔๔๐ บาท ก็ยังไม่เคยนำเงินดังกล่าวส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินแม้แต่เล่มเดียว เหตุผลดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้ และมีพฤติการณ์แสดงว่าจงใจที่จะฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าว อันเป็นการละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ทำให้เงินขาดบัญชี จำนวน ๓๘,๔๔๐ บาท เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลังฯ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง^๑

^๑ ข้อ ๒๑ เจ้าหน้าที่ผู้ใดมีหน้าที่นำเงินส่ง ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๑

ข้อ ๒๓ ถ้าการกระทำความผิดตามข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เจ้าหน้าที่ผู้กระทำให้ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ และถ้าเป็นกรณีตามข้อ ๒๑ วรรคสอง เจ้าหน้าที่ผู้กระทำ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓